

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 77 (om regler for organisationers og foreningers bidrag til politiske partier), hr. Ib Christensen, har ordet.

Ib Christensen (DR):

Arbejdsministeren gentog, at vores forslag og fremskridtspartiets forslag er et indgreb i organisationernes demokratiske rettigheder, og det skal da ikke bestrides.

Men som arbejdsministeren selv sagde, er vores forslag et meget beskedent forslag i den henseende, og jeg noterede mig, at arbejdsministeren ingen kommentarer havde til mine bemærkninger om, at tvangsindekomstpolitikken, som den finder udtryk i lovgivningsdiktater over for arbejdsmarkedet, er uendelig langt videre gående indgreb i de faglige organisationers demokratiske rettigheder.

Det, der er tale om, er ikke, at man forbyder fagbevægelsen eller Dansk Arbejdsgiverforening eller andre organisationer på arbejdsgiversiden at yde tilskud til de politiske partier, men blot dette, at hvis et mindretal ønsker at blive fri for gennem deres kontingent at medvirke til dette, kan de blive fri. Et mere beskedent indgreb kan man næsten ikke forestille sig.

Så siger ministeren videre, at hvis en lovgivning som den foreslåede bliver gennemført, vil konsekvensen være, at så afløses åben støtte af indirekte støtteordninger. Han nævner USA som et eksempel. Det skal jeg ikke bestride kan ske under nogle omstændigheder.

Men hvordan er situationen i Danmark i dag? Det er den, at hverken venstre, det konservative folkeparti eller centrum-demokraterne vil oplyse, i hvilket omfang de får støtte fra Dansk Arbejdsgiverforening eller andre arbejdsgiversammenslutninger eller f.eks. private firmaer, koncerner, multinationale selskaber el.lign. Det vil sige, at tilstanden sådan set ikke bliver ændret. Det bliver blot noget odiøst at modtage sådanne tilskud, og det synes jeg i høj grad er på sin plads. I hvert fald bør de ting, der sker her, være i offentlighedens søgelys.

Det er også et svar til fru Lilli Gyldenkilde, der synes, at dette er noget, der kun skal diskuteres på SiDs kongres, eller noget, der

kun skal diskuteres i almindelighed i fagbevægelsen.

Nej, det er noget, der vedrører den danske offentlighed, i hvilket omfang de politiske partier, hvad enten det er såkaldte arbejderpartier, eller det er borgerlige partier, bliver finansieret af særinteresserne. Så kan vælgerne derefter tage stilling til, hvad de politiske partier står for, på et mere konkret og nok så virkelighedsnært grundlag.

Jeg vil gerne anbefale hr. Bolvig, at han genlæser, hvad hans partifælle fru Janne Normann sagde, da hun var ordfører i 1978 under behandlingen af tilsvarende forslag og tilsagde vores forslag det radikale venstres helt ubetingede tilslutning – hvad hr. Bolvig også har gjort i dag for vores vedkommende – men hvor fru Janne Normann berettiget sondrede mellem fremskridtspartiets forslag og vores forslag og altså så vores forslag som det mest realistiske og rimelige ud fra enhver betragtning.

Hr. Arne Melchior påberåber sig, at Poul Boeg i mellemtiden har fået andet partipolitisk tilhørsforhold, som om det kunne ændre det forhold, at Poul Boeg på centrum-demokraternes vegne – hvad han udtrykkelig siger i sin ordførertale i 1974 – tilsagde vores forslag den fuldstændige støtte, kun med den undtagelse, at når det drejede sig om politisk presse, dagspresse, kunne der være nogle betænkeligheder.

Hr. Arne Melchior siger, at disse organisationer – det vil for hr. Arne Melchior's partis vedkommende sige Dansk Arbejdsgiverforening – tilkøber sig ikke noget som helst for det. Nej, det kan godt være situationen. Men hvis nu f. eks. – det er et tænkt eksempel – centrum-demokraternes gruppeformand, eller hvem det nu kan være, henvender sig til Dansk Arbejdsgiverforening og siger: vi hører blandt de indkomstpolitiske partier, og vi ved, at Dansk Arbejdsgiverforening går ind for indkomstpolitikken; er det ikke rimeligt at støtte os, f. eks. for at dække vores valg-gæld? – hvad så?

Så kan hr. Arne Melchior sige, at centrum-demokraterne ikke derved har været til salg. Det kan han sige. Og så kan vi andre tro, hvad vi vil.

Jeg vil gerne sige, at der ikke er tale om, at man skal have offentlige medlemslister. Der er tale om, at når det drejer sig om, at